

[Pia Christmas-Møller]

Vi mener, at forslaget ikke vil få de konsekvenser, som den socialdemokratiske ordfører var inde på i form af manglende motivation hos arbejdstagerne til at deltage i efteruddannelse. Tværtimod er der nu tale om en ligestilling. Alle får samme godtgørelsesniveau uanset forudgående indkomst og uanset forudgående status som ledig eller beskæftiget.

Vi mener, at det er en rigtig ligestilling, og at forslaget bør gennemføres hurtigst muligt. Forholdet er jo, at i dag får over 60 pct. af de kursister, der er i beskæftigelse, fuld løn under kursusopholdet, finansieret af deres arbejdsgiver. I det tilfælde er det faktisk sådan, at det er arbejdsgiveren, der får refusionen på de 125 pct.

Vi synes, at det er rigtigt og rimeligt, at den refusionsprocent bliver sat ned til max. dagpenge på linie med det niveau, som gælder for de personer, som kommer fra ledighed og ind i en kursussituation.

Vi mener altså alt i alt, at der er tale om et forenkling- og besparelsesforslag, som er godt, og som ikke på nogen måde vil forringe uddannelsesindsatsen. Vi er jo enige med Socialdemokratiet i, at uddannelsesindsatsen, efteruddannelsesindsatsen og voksenuddannelsesindsatsen skal styrkes i de kommende år, men det skal ske ved udvidelse af antallet af uddannelsespladser.

Stillinger (SF):

Jeg vil starte med at sige, at lovforslag nr. L 47 for SF at se er et meget usolidarisk og asocialt forslag. Under dække af ord som regeringens plan om afbureaukratisering vil man med dette forslag spare 65 mio. kr. Det er jo egentlig fantastisk og utroligt, hvordan regeringen efterhånden har misbrugt ordet afbureaukratisering. I dag betyder det faktisk noget med et halvdårligt forslag, som vil skade almindelige lønmodtagere.

Hvis besparelsen så endda betød, at alting blev lettere og mere enkelt, men forenklingen går i al sin gribende enkelthed ud på, at man fjerner 65 mio. kr. fra de dårligst uddannede, som oftest er de lavest lønnede. Må man sige, at den nye arbejdsminister her sandelig har taget hurtigt ved lære.

Her bliver der sandelig også ført effektiv klassepolitik. Når funktionærer og tjenestemænd tager på kursus for at videreudanne sig, får de naturligvis løn under kursusopholdet,

hvad ellers? Derfor virker det ret ejendommeligt, at arbejdsministeren frem for at få gennemført, at alle i arbejde, som ønsker at uddanne sig, naturligvis skal have løn, går ministeren den modsatte vej og siger, at de, der ikke får løn, men kun dagpenge plus 25 pct., når de er på kursus, nu skal ned på almindelig dagpengesats.

Det vil naturligvis betyde, at der er endnu flere, der ikke har råd til at tage på kursus, som den socialdemokratiske ordfører rigtigt sagde. Det er vel ikke meningen med regeringens ord om, at det er vigtigt, at vi alle videreuddanner os, at man skader endnu flere.

Jeg mener, dette forslag er vel typisk for regeringens flagrende og sådan lidt usammenhængende arbejdsmarkedspolitik.

Den konservative ordfører brugte ordet ligestilling. Det er også utroligt, hvordan man kan misbruge ordet ligestilling.

Nu er det altså pludselig blevet ligestilling, at de sidste 40 pct., som altså ikke får fuld løn – det var kun 60 pct., sagde den konservative ordfører – nu skal endnu længere ned, kun på dagpenge. Det er også et misbrug af det ord.

Men jeg kan i hvert fald tilsige SF's uforbeholdne modstand mod dette forslag.

Traberg Smidt (V):

Dette er et led i regeringens plan for afbureaukratisering. Dele af den har været kritiseret af oppositionen, og det hører vi altså også her, men man må jo sige, at her er der endelig et område, hvor der kommer noget, som er klart og praktisk og enkelt, og som vil kunne bringes til at fungere.

Der er ingen tvivl om, at hvis ikke vi fra begyndelsen af den ekspansion af arbejdsmarkedsuddannelserne, som vi må påregne i de kommende år, får nogle rimelige, gennemsigtige og ordentlige regler, som alle kan forstå, og som kan praktiseres og administreres enkelt, får vi en masse problemer om få år, når systemet tilføres en lang række yderligere midler. Det må vi jo nok påregne, for netop arbejdsmarkedsuddannelserne er et område i voldsom ekspansion. Det ligger både i regeringens forskellige tiltag og i hele tiden, at uddannelsessystemet skal opgraderes på den ene eller den anden måde. Der kan blive diskussion om, hvem der skal betale for den opgradering. Jeg er overbevist om, at arbejdsmarkedets parter i høj